

tes ved indsamling og oparbejdning af genanvendelige materialer, enten ikke er færdigudviklede til produktionsbrug eller ikke umiddelbart rentable i driftøkonomisk forstand. På denne baggrund er det antaget, at genanvendelsen af produkter og materialer kan fremmes ved, at der kan ydes tilskud til udvikling af processer og tekniske metoder, som fremmer genanvendelse inden for papir og drikkevareemballageområdet.

Bestemmelsen i § 10 åbner mulighed for, at ministeren kan yde tilskud til at udvikle processer og tekniske metoder. Ved vurderingen af, om og i hvilken grad et projekt er tilskudsberettiget efter denne bestemmelse, skal der tages hensyn til projektets karakter, herunder specielt om projektet kan medføre en væsentlig forøget genanvendelse og mulighederne for med projektet at tilgodese en hel branches, snarere end en enkelt virksomheds, behov. Det er hensigten at støtte udviklingen af industrielt umiddelbart anvendelige metoder og processer, hvorimod egentlig forskning ikke tænkes støtte.

Det er hensigten i første omgang at søge bevilget 5 mill. kr. på årbasis til dækning af den foreslåede tilskudsordning. Det vil formentlig kun blive muligt at yde tilskud til et mindre antal projekter, idet forsøgsarbejde altid vil være forholdsmæssigt dyrt. Det vil således efter et konkret skøn i hvert enkelt tilfælde blive afgjort, hvor stor en andel af nettoudgifterne tilskuddet skal udgøre.

Som allerede nævnt i de almindelige bemærkninger arbejder regeringen videre med overvejelser om, hvorledes tilskudsordninger for investeringer i anlæg på hele genanvendelsesområdet bør tilrettelægges og agter også at lade erfaringerne fra den her foreslåede ordning indgå i disse overvejelser.

Til kapitel 4.

Til § 11.

Som anført i de indledende bemærkninger til lovforslaget er det en forudsætning for arbejdet med at få forøget udnyttelsen af genanvendelige materialer, at der etableres et kredsløb bestående af en indsamlings-, en forarbejdnings- og en afsætningsfase.

Siden fremkomsten af genanvendelsesredegørelsen i 1975 har der været gennemført en række forsøgsordninger i forskellige kommuner. Fra dette forsøgsarbejde med indsamlinger fra husholdningerne af forskellige affaldstyper, såsom avispapir, glasbeholdere, metalrester o. lign., er den væsentligste erfaring, at et heldigt resultat af en indsamlingsordning beror på, om stabil afsætning til sta-

bile priser af de indsamlede materialer kan sikres. I modsat fald vil der ske sådanne udsving i prisen for det indsamlede materiale, eller der vil opstå behov for at oprette særlige lagre med henblik på senere afsætning, at en hensigtsmæssig og nogenlunde økonomisk indsamlingsordning ikke kan etableres.

Ved udformningen af § 11 er bl. a. indstillingen i den af miljøministeriet udsendte rapport »Returpapir«, (oktober 1975), i vidt omfang blevet lagt til grund. Heri er tilkendegivet, at separat indsamling af papir bedst organiseres som led i det almindelige renholdningssystem. Endvidere er det tilkendegivet, at kommunalbestyrelsen bør have beføjelse til at meddele tilladelse til andre – hertil egnede virksomheder eller frivillige organisationer – til at forestå indsamling på visse vilkår. Det skønnes nødvendigt, at kommunalbestyrelsen gøres ansvarlig for indsamlingerne, hvilket også foreslås i rapporten, da der ikke kan tilrettelægges og gennemføres en rationel og velorganiseret indsamling, såfremt papirmængden varierer, f. eks. fordi papiret lejlighedsvis indsamles af andre.

Ministerens vil med hjemmel i § 11, stk. 1, kunne fastsætte, at kommunerne fra et nærmere angivet tidspunkt skal iværksætte indsamling f. eks. af aviser, og at indsamling heraf alene skal ske ved kommunalbestyrelsernes foranstaltning. Det er en forudsætning, at ministeren kun udnytter sin beføjelse hertil efter forudgående forhandling med Kommunernes Landsforening samt, når der er sikkerhed for, at de herved indsamlede materialer og produkter kan afsættes. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse afskærer imidlertid ikke ministeren fra f. eks. at fastlægge, at kun kommuner af en vis størrelse eller i særlige dele af landet eller kommuner med større bysamfund skal foranstalte indsamlinger.

Det vil normalt være fra husholdninger, at indsamlinger af visse særlige affaldstyper iværksættes, men bestemmelsen afskærer ikke ministeren fra at pålægge kommunalbestyrelsen at forestå indsamlinger fra erhvervsvirksomheder, typisk handels- og kontorvirksomheder.

Bekendtgørelser vil blive udformet på en sådan måde, at der vil blive åbnet mulighed for, at erhvervsvirksomheder på egen hånd vil kunne destruere fortrolige papirer.

Der åbnes i § 11, stk. 2, mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan overlade indsamlingsarbejdet helt eller delvist til hertil egnede virksomheder eller organisationer. Kommunalbestyrelsen kan således lade eksempelvis spejderorganisationer gennemføre indsamlingen, ligesom indsamlingen